

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 14 november 2019*

”Begäran om förhandsavgörande – Statligt stöd – Ändring av en godkänd stödordning – Artikel 108.3 FEUF – Anmälningsskyldighet – Förbudet att genomföra utan Europeiska kommissionens godkännande – Förordning (EU) nr 651/2014 – Undantag – Artikel 58.1 – Tillämpning i tiden av förordningen – Artikel 44.3 – Räckvidd – Nationella bestämmelser som föreskriver en beräkningsformel för partiell återbetalning av energiskatt”

I mål C-585/17,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen, Österrike) genom beslut av den 14 september 2017, som inkom till domstolen den 5 oktober 2017, i ett förfarande som inletts av

Finanzamt Linz,

Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr,

ytterligare deltagare i rättegången:

Dilly's Wellnesshotel GmbH,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden E. Regan (referent) samt domarna I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešić och C. Lycourgos,

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe,

justitiesekreterare: handläggaren K. Malacek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 21 november 2018,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Dilly's Wellnesshotel GmbH, genom M. Kroner, Rechtsanwalt,
- Österrikes regering, genom F. Koppensteiner, H. Schamp, G. Hesse och C. Pesendorfer, samtliga i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

– Europeiska kommissionen, genom K. Blanck-Putz, K. Herrmann och P. Němečková, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 14 februari 2019 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 108.3 FEUF, av kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den [inre] marknaden enligt artiklarna [107 och 108 FEUF] (allmänna gruppundantagsförordningen) (EUT L 214, 2008, s. 3), och av kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 [FEUF] (EUT L 187, 2014, s. 1), särskilt artikel 58.1 i den förordningen.
- 2 Begäran har framställts i mål som anhängiggjorts av Finanzamt Linz (skattemyndigheten i Linz, Österrike) och Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr (skattemyndigheten i Kirchdorf Perg Steyr) angående återbetalning av energiskatt till Dilly's Wellnesshotel GmbH.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Förordning nr 994/98.

- 3 Skälen 4 och 5 i rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 [FEUF] på vissa slag av övergripande statligt stöd (EGT L 142, 1998, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) nr 733/2013 av den 22 juli 2013 (EUT L 204, 2013, s. 11) (nedan kallad förordning nr 994/98), hade följande lydelse:

”(4) För att säkerställa effektiv kontroll och förenklad administration utan att [Europeiska] kommissionens kontroll försvagas bör kommissionen... bemyndigas att, inom områden där den har tillräcklig erfarenhet för att fastställa allmänna kriterier för förenlighet, genom förordningar förklara att vissa stöd är förenliga med den [inre] marknaden enligt någon eller flera av bestämmelserna i artikel [107.2 och 107.3 FEUF] och undantagna från förfarandet i artikel [108.3 FEUF].

(5) Förordningar om undantag av vissa slag av stöd kommer att öka insynen och rättssäkerheten...”.

- 4 Artikel 1 i den förordningen, vilken hade rubriken ”Undantag av vissa slag av stöd”, hade följande lydelse:

”1. Kommissionen kan, genom förordningar som antas i enlighet med förfarandet i artikel 8 i denna förordning och i enlighet med artikel [107 FEUF], förklara att följande slag av stöd är förenliga med den [inre] marknaden och undantagna från anmälningsskyldigheten enligt artikel [108.3 FEUF].

a) Stöd till förmån för

...
iii) miljöskydd,

...”

Förordning (EG) nr 659/1999

- 5 I artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [108 FEUF] (EGT L 83, 1999, s. 1) (nedan kallad förordning nr 659/1999), som har rubriken ”Definitioner”, anges följande:

”I denna förordning avses med

...

b) *befintligt stöd*:

...

- ii) godkänt stöd, det vill säga stödordningar och individuella stöd som har godkänts av kommissionen eller av [Europeiska unionens råd],

...

- c) *nytt stöd*: allt stöd, det vill säga stödordningar och individuellt stöd, som inte är befintligt stöd, inbegripet ändringar av befintligt stöd,

...”

- 6 I artikel 2 i förordningen, med rubriken ”Anmälan av nytt stöd”, föreskrevs följande:

”1. Om inte annat föreskrivs i förordningar som antagits enligt artikel 109 [FEUF] eller andra relevanta bestämmelser i detta, skall alla planer på att bevilja nytt stöd anmälas i god tid till kommissionen av den berörda medlemsstaten....

...”

Förordning (EG) nr 794/2004

- 7 Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av förordning nr 659/1999 (EUT L 140, 2004, s. 1 och rättelse i EUT L 25, 2005, s. 74), med rubriken ”Förenklat förfarande för anmälan av vissa ändringar av befintligt stöd”, har följande lydelse:

”1. För det ändamål som avses i artikel 1 c i förordning (EG) nr 659/1999 skall en ändring av befintligt stöd vara varje ändring, utom ändringar av rent formell eller administrativ art som inte kan påverka bedömningen av stödåtgärdens förenlighet med den [inre] marknaden. En ökning av den ursprungliga budgeten för en befintlig stödordning med upp till 20 % skall dock inte betraktas som en ändring av befintligt stöd.

2. Följande ändringar av befintligt stöd skall anmälas med hjälp av det förenklade anmälningsformuläret som återfinns i bilaga II:

...

- c) En skärpning av kriterierna för tillämpningen av en godkänd stödordning eller en minskning av stödnivån eller av de stödberättigande kostnaderna.

...

Förordning (EG) nr 800/2008

- 8 Artikel 3 i förordning nr 800/2008, med rubriken "Villkor för undantag", ingick i kapitel I i den förordningen, vilket hade rubriken "Gemensamma bestämmelser". I punkt 1 i den artikeln föreskrevs följande:

"Stödordningar som uppfyller alla villkor i kapitel I i denna förordning och de relevanta bestämmelserna i kapitel II i denna förordning ska anses vara förenliga med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 i fördraget och ska vara undantagna från anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att allt individuellt stöd som beviljas enligt en sådan stödordning uppfyller alla villkor i denna förordning, och att stödordningen innehåller en tydlig hänvisning till denna förordning med angivande av förordningens titel och en publiceringshänvisning till *Europeiska unionens officiella tidning*."

- 9 Förordning nr 800/2008 upphävdes genom förordning nr 651/2014.

Förordning nr 651/2014

- 10 Skälen 2–5 och 64 i förordning nr 651/2014 har följande lydelse:

"(2) Med sitt meddelande om modernisering av det statliga stödet i EU [COM(2012) 209 final, 8.5.2012] inledde kommissionen en omfattande översyn av reglerna om statligt stöd. De huvudsakliga syftena med denna modernisering är... ii) att inrikta kommissionens förhandsgranskning av stödärenden på ärenden som har störst påverkan på den inre marknaden och stärka medlemsstaternas samarbete i samband med tillämpningen av reglerna om statligt stöd... Översynen av [förordning nr 800/2008] utgör ett centralt inslag i moderniseringen av det statliga stödet.

(3) Denna förordning bör möjliggöra en bättre prioritering av tillämpningen av reglerna om statligt stöd och ökad förenkling, och bör leda till ökad insyn, effektiv utvärdering och kontroll av efterlevnaden av reglerna för statligt stöd på nationell nivå och unionsnivå, samtidigt som man bevarar kommissionens och medlemsstaternas institutionella befogenheter...

(4) Kommissionens erfarenheter av att tillämpa [förordning nr 800/2008] har gjort det möjligt att bättre fastställa på vilka villkor vissa typer av stöd kan anses vara förenliga med den inre marknaden och att utvidga tillämpningsområdet för gruppundantag. De har också visat på behovet av ökad insyn, övervakning och ordentlig utvärdering av mycket stora stödordningar mot bakgrund av deras effekt på konkurrensen på den inre marknaden.

(5) De allmänna villkoren för tillämpningen av denna förordning bör fastställas på grundval av ett antal gemensamma principer som garanterar att stödet... beviljas med full insyn, och omfattas av en kontrollmekanism och regelbunden utvärdering...

...

(64) Stöd i form av skattenedsättningar enligt rådets direktiv 2003/96/EG av den 2[7] oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet [(EUT L 283, 2003, s. 51)] som gynnar miljöskydd och som omfattas av denna förordning kan indirekt gynna miljön.... För att minimera snedvridningen av konkurrensen bör stödet beviljas på samma sätt för alla konkurrenter som konstateras befinna sig i en liknande faktisk situation. För

att bättre bevara den prissignal som miljöskatten syftar till att ge företag bör medlemsstaterna ha möjlighet att utforma skattenedsättningsordningen baserat på en fördelningsmekanism med ett fast årligt ersättningsbelopp (skatteåterbäring).”

- 11 I artikel 2, med rubriken ”Definitioner”, i denna förordning, föreskrivs följande:

”I denna förordning gäller följande definitioner:

...

14. *individuellt stöd*:

...
ii) stöd till enskilda stödmottagare som beviljas på grundval av en stödordning.

...”

- 12 I artikel 3 i förordningen, med rubriken ”Villkor för undantag”, föreskrivs följande:

”Stödordningar, individuellt stöd som beviljas enligt stödordningar och stöd för särskilda ändamål ska anses vara förenliga med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.2 eller 107.3 [FEUF] och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 [FEUF] under förutsättning att sådant stöd uppfyller samtliga villkor i kapitel I i denna förordning och de särskilda villkor för den relevanta stödkategorin som anges i kapitel III i denna förordning.”

- 13 Artikel 44 i samma förordning, med rubriken ”Stöd i form av nedsättning av miljöskatter enligt [direktiv 2003/96]”, har följande lydelse:

”1. Stödordningar i form av nedsättning av miljöskatter som uppfyller villkoren i [direktiv 2003/96] ska anses vara förenliga med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 [FEUF] och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 [FEUF], om villkoren i denna artikel och i kapitel I är uppfyllda.

...

3. Stödordningar i form av skattenedsättningar ska baseras på en minskning av den tillämpliga miljöskattesatsen eller på betalningen av ett fast ersättningsbelopp eller på en kombination av dessa två metoder.

...”

- 14 I artikel 58 i förordning nr 651/2014, med rubriken ”Övergångsbestämmelser”, föreskrivs följande:

”1. Denna förordning ska tillämpas på individuellt stöd som har beviljats före dess ikraftträdande om stödet uppfyller samtliga villkor i denna förordning, med undantag för artikel 9.

2. Stöd som inte är undantaget från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 [FEUF] med stöd av denna förordning eller andra förordningar som antagits i enlighet med artikel 1 i [förordning nr 994/98] och som tidigare var i kraft ska bedömas av kommissionen i enlighet med relevanta rambestämmelser, riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden.

3. Individuellt stöd som beviljas före den 1 januari 2015 med stöd av en förordning som antagits i enlighet med artikel 1 i [förordning nr 994/98] och som var i kraft när stödet beviljades ska anses vara förenligt med den inre marknaden och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3

[FEUF]. Ordningar för stöd i form av riskkapital till förmån för små och medelstora företag som inrättats före den 1 juli 2014 och som undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 [FEUF] enligt [förordning nr 800/2008] ska fortsätta att omfattas av undantag och anses vara förenliga med den inre marknaden till dess att finansieringsavtalet upphör att gälla, förutsatt att åtagandet om offentlig finansiering av den understödda private equity-fonden, på grundval av ett sådant avtal, gjordes före den 1 januari 2015 och att övriga villkor för undantag fortfarande är uppfyllda.

4. Stödordningar som undantas enligt denna förordning ska vid utgången av denna förordnings giltighetstid fortsätta att omfattas av undantaget under en anpassningsperiod på sex månader, med undantag för regionala stödordningar. Undantaget för regionala stödordningar ska upphöra den dag då de godkända regionalstödskartorna upphör att gälla. Undantaget för riskfinansieringsstöd som undantas enligt artikel 21.2 a ska upphöra vid utgången av den period som fastställts i finansieringsavtalet, under förutsättning att åtagandet om offentlig finansiering till den understödda private equity-fonden gjordes på grundval av ett sådant avtal inom sex månader från utgången av giltighetstiden för denna förordning och att övriga villkor för undantag är uppfyllda.”

15 I artikel 59 i denna förordning anges följande:

”Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2014.

...”

Österrikisk rätt

16 I 1 § stycke 1 Energieabgabenvergütungsgesetz (lag om återbetalning av energiskatt) (nedan kallad EAVG) föreskrivs följande:

”Den energiskatt som har betalats på de energikällor som anges i stycke 3 ska återbetalas per kalenderår (bokföringsår) i den del skatten (sammantaget) överskrider 0,5 procent av skillnaden mellan

1. de transaktioner som avses i 1 § stycke 1 punkterna 1 och 2 [Umsatzsteuergesetz 1994 (1994 års lag om omsättningsskatt)] och

de transaktioner som avses i 1 § stycke 1 punkterna 1 och 2 i 1994 års lag om omsättningsskatt och som tillhandahålls företaget (nettoproduktionsvärdet).”

17 1 § stycke 1 EAVG kompletteras genom 2 § stycke 2 i denna lag, i vilken följande föreskrivs:

”1. På begäran av den återbetalningsberättigade ska för varje kalenderår (räkenskapsår) det belopp som överstiger den andel av nettoproduktionsvärdet som anges i 1 § återbetalas. I ansökan ska den mängd som använts i verksamheten av de energikällor som fastställts i 1 § stycke 3 och de belopp som fastställts i 1 § anges. Ansökan ska inges senast inom fem år från det att villkoren för återbetalningen är uppfyllda. Ansökan ska anses utgöra en skattedeklaration. Ansökan ska avgöras genom beslut och det belopp som ska återbetalas ska anges.

2. Vid beräkningen av det belopp som ska återbetalas gäller antingen gränsen på 0,5 procent av nettoproduktionsvärdet eller följande skattebefriade belopp, varvid det lägsta beloppet ska krediteras:

Det återbetalade beloppet krediteras med avdrag för en allmän avgift på 400 euro....”

18 I 2 § stycke 1 EAVG, i dess lydelse enligt Budgetbegleitgesetz (lag om genomförande av budgeten) av den 30 juli 2004 (BGBl. I, 92/2004) (nedan kallad BBG) föreskrevs följande:

”Rätt till återbetalning gäller för samtliga företag, såvitt de inte tillhandahåller sådana energikällor som anges i 1 § stycke 3 eller värme (ånga eller varmvatten) som framställs med hjälp av de energikällor som avses i 1 § stycke 3.”

19 Genom Budgetbegleitgesetz (lag om genomförande av budgeten) av den 30 december 2010 (BGBl. I, 111/2010) (nedan kallad BBG 2011) ändrades 2 § stycke 1 EAVG på följande sätt:

”Rätt till återbetalning gäller enbart företag för vilka det är styrkt att deras huvudsakliga verksamhet är tillverkning av materiella varor, och såvitt de inte tillhandahåller sådana energikällor som anges i 1 § stycke 3 eller värme (ånga eller varmvatten) som framställs med hjälp av de energikällor som avses i 1 § stycke 3.”

20 Genom BBG 2011 infördes ett stycke 7 till 4 § EAVG, vilket har följande lydelse:

”2 och 3 §§ i respektive version av [BBG 2011] är tillämpliga, med [kommissionens] godkännande, på ansökningar om återbetalning avseende en period efter den 31 december 2010.”

21 Enligt beslutet om hänskjutande angav Bundesministerium für Finanzen (det federala finansministeriet, Österrike) i riktlinjerna för energiskatt 2011 av den 15 april 2011, vilka fastställts av detta ministerium och vilka utgör stöd för tolkningen av bland annat återbetalning av energiskatt, att endast produktionsföretagen hade rätt till återbetalning av energiskatt från och med den 1 januari 2011.

22 Den 29 augusti 2013 ändrade nämnda ministerium datumet i dessa riktlinjer till den 1 februari 2011.

Målen vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

23 I ansökan av den 29 december 2011 begärde Dilly's Wellnesshotel, som bedriver hotellrörelse, återbetalning av energiskatter hänförliga till år 2011.

24 Skattemyndigheten i Linz avlog denna begäran genom beslut av den 21 februari 2012 med motiveringen att återbetalning av energiskatt, genom 2 och 3 §§ EAVG, till följd av BBG 2011, med avseende på ansökningar efter den 31 december 2010, begränsats till att bara gälla företag vars huvudsakliga verksamhet bevisats bestå i tillverkning av materiella varor. För tjänsteföretag är en återbetalning av energiskatt således utesluten efter den 31 december 2010.

25 Dilly's Wellnesshotel väckte talan mot detta beslut.

26 Genom dom av den 23 mars 2012 avlog Unabhängiger Finanzsenat (Oberoende finansdomstolen, Österrike) talan.

27 Dilly's Wellnesshotel överklagade denna dom.

28 Genom dom av den 19 mars 2013 upphävde Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen, Österrike) nämnda dom. Denna domstol fann bland annat att Unabhängiger Finanzsenat (Oberoende finansdomstolen) gjorde fel när den vägrade att medge en rätt till återbetalning av energiskatt för januari 2011.

29 Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen, Österrike), som har efterträtt Unabhängiger Finanzsenat (Oberoende finansdomstolen), hänsköt, genom beslut av den 31 oktober 2014, en begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen enligt artikel 267 FEUF.

- 30 I dom av den 21 juli 2016, *Dilly's Wellnesshotel* (C-493/14, EU:C:2016:577), fastslog EU-domstolen att artikel 3.1 i förordning nr 800/2008 ska tolkas så, att den omständigheten att en stödordning, såsom den som är i fråga i det nationella mål som gav upphov till denna dom, inte innehåller en tydlig hänvisning till den förordningen med angivande av förordningens titel och en hänvisning till dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*, utgör hinder för att nämnda stödordning ska anses ha uppfyllt villkoren för att vara undantagen från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 FEUF.
- 31 Genom dom av den 3 augusti 2016 biföll Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen) *Dilly's Wellnesshotels* överklagande och beviljade återbetalning av energiskatt för hela år 2011, och inte bara för januari månad det året, bland annat med motiveringen att uteslutandet av tjänsteföretag från rätten till återbetalning av energiskatter aldrig trätt i kraft om det inte förelegat något undantag från anmälningsskyldigheten.
- 32 Den hänskjutande domstolen har för närvarande att pröva ett mål där skattemyndigheten i Linz har överklagat nämnda dom.
- 33 I en annan ansökan, av den 25 juli 2014, begärde *Dilly's Wellnesshotel* återbetalning av energiskatter hänförliga till perioden mellan februari 2013 och januari 2014.
- 34 Genom beslut av den 9 januari 2015 avslog skattemyndigheten i Kirchdorf Perg Steyr denna ansökan med motiveringen att ett hotell är ett tjänsteföretag och inte ett företag vars huvudsakliga verksamhet är tillverkning av materiella varor. Från och med den 1 februari 2011 är en återbetalning av energiskatt alltså endast möjlig för företag vars huvudsakliga verksamhet är tillverkning av materiella varor.
- 35 Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen) biföll, genom dom av den 13 februari 2017, *Dilly's Wellnesshotel* talan mot sistnämnda beslut och beviljade återbetalning av energiskatt i enlighet med *Dilly's Wellnesshotels* begäran och hänvisade därvid till den ovan i punkt 31 nämnda domen av den 3 augusti 2016.
- 36 Den hänskjutande domstolen har för närvarande att pröva skattemyndigheten i Kirchdorf Perg Steyrs överklagande av domen av den 13 februari 2017.
- 37 Den hänskjutande domstolen anser att återbetalningen av energiskatt enligt EAVG, i dess lydelse enligt BBG, utgör ett stöd som kommissionen, underförstått och utan begränsningar, godkänt i artikel 3 och skäl 72 i kommissionens beslut 2005/565/EG av den 9 mars 2004 om den stödordning som Österrike har genomfört när det gäller återbetalning av energiskatt för naturgas och elektricitet under åren 2002 och 2003 (EUT L 190, 2005, s. 13).
- 38 Den hänskjutande domstolen har även angett att för det fall unionsrätten utgör hinder för en begränsning av kretsen av stödmottagare, såsom den som införts genom BBG 2011, enligt vilken rätten till återbetalning av energiskatt endast får beviljas företag vars huvudsakliga verksamhet bevisats bestå i tillverkning av materiella varor, borde den tidigare nationella lagstiftningen fortsätta att gälla.
- 39 Den hänskjutande domstolen har påpekat att det i det nationella målet uppkommer flera unionsrättsliga frågor vars lösning kräver tolkning av 4 § stycke 7 EAVG, enligt vilken den lagändring som följer av BBG 2011 enbart ska tillämpas med "[kommissionens] godkännande".
- 40 Den hänskjutande domstolen hyser tvivel, för det första, om huruvida begränsningen av stödordningen genom BBG 2011 kräver en anmälan till kommissionen.
- 41 För det fall det föreligger en anmälningsskyldighet för den ändrade stödordning som är i fråga i de nationella målen, vill den hänskjutande domstolen för det andra få klarhet i huruvida den omständigheten, att meddelandet till kommissionen inte uppfyllde alla de formella krav som

föreskrevs i förordning nr 800/2008, medför att de berörda stöden ska fortsätta att beviljas samtliga de mottagare som avses i EAVG, i dess lydelse enligt BBG, och att det därför föreligger en skyldighet att genomföra den stödordning som föregick den lagändring som följer av BBG 2011.

- 42 För det tredje vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida den omständigheten att nedsättningen av skatten fastställs genom en konkret beräkningsformel, som fastställs i nationell rätt, uppfyller villkoren i artikel 44.3 i förordning 651/2014, enligt vilken beräkningen av skattenedsättningar ska baseras på en minskning av den tillämpliga miljöskattesatsen, på betalningen av ett fast ersättningsbelopp eller på en kombination av dessa två metoder. Denna domstol vill dessutom få klarhet i det tidsmässiga tillämpningsområdet för denna förordning.
- 43 Mot denna bakgrund beslutade Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen.

- ”1) Utgör en ändring av en godkänd stödordning, genom vilken en medlemsstat avstår från fortsatt utnyttjande av godkännandet av stödet till en specifik (särskiljbar) grupp av stödmottagare och på så vis inskränker omfattningen av stödet i en existerande stödform, på ett sådant sätt som i detta mål, en sådan ändring av stödordningen att det (i princip) föreligger en anmälningsskyldighet enligt artikel 108.3 FEUF?
- 2) Kan genomförandeförbudet i artikel 108.3 FEUF, vid ett formellt fel vid tillämpningen av förordning nr 800/2008, medföra att en inskränkning i en godkänd stödordning inte får tillämpas, med påföljd att medlemsstaten till sist blir skyldig att betala ut stöd till vissa stödmottagare (”skyldighet att genomföra”)?
- 3) a) Svarar en reglering av återbetalningen av energiskatter av sådant slag som här är i fråga och som uttryckligen genom en i lag fastställd beräkningsformel bestämmer det belopp som ska återbetalas mot de villkor som måste uppfyllas enligt förordning nr 651/2014?
b) Medför artikel 58.1 i förordning nr 651/2014 ett undantag från bestämmelsen om återbetalning av energiskatt såvitt avser perioden efter januari 2011?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Inledande synpunkter

- 44 Det ska påpekas att den österrikiska regeringen har gjort gällande att den har underrättat kommissionen genom en sammanfattning av uppgifterna om den stödordning som är i fråga i de nationella målen, enligt vilken en partiell återbetalning av energiskatt som tas ut på naturgas och elenergi, endast beviljas företag vars huvudsakliga verksamhet bevisats bestå i tillverkning av materiella varor, och att denna underrättelse ska betraktas som en anmälan som gjorts enligt det förenklade anmälningsförfarandet, i enlighet med artikel 4 i förordning nr 794/2004.
- 45 I detta avseende erinrar domstolen inledningsvis om att den upprepade gånger har slagit fast att det i ett förfarande enligt artikel 267 FEUF, som vilar på en tydlig funktionsfördelning mellan de nationella domstolarna och EU-domstolen, är den nationella domstolen som är ensam behörig att fastställa och bedöma omständigheterna i målet. Därvid är EU-domstolen enbart behörig att tolka unionsrätten eller pröva dess giltighet mot bakgrund av de faktiska och rättsliga omständigheter som beskrivits av den hänskjutande domstolen, för att ge denna de uppgifter som den behöver för att lösa tvisten i fråga (dom av den 27 april 2017, A-Rosa Flussschiff, C-620/15, EU:C:2017:309, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

- 46 I förevarande fall grundar sig de frågor som har ställts till domstolen på antagandet att Republiken Österrike inte har gjort en anmälan till kommissionen av den stödordning som är i fråga i de nationella målen i enlighet med artikel 108.3 FEUF. Den hänskjutande domstolen har ställt den första och den tredje frågan för att få klarhet i huruvida denna ordning omfattas av anmälningsskyldigheten i nämnda bestämmelse eller om den är undantagen från denna skyldighet i enlighet med förordning nr 651/2014, och den hänskjutande domstolen vill genom sin andra fråga få klarhet i vilka eventuella konsekvenser ett åsidosättande av nämnda skyldighet skulle få.
- 47 De yttranden som kommissionen och Dilly's Wellnesshotel inkommit med till domstolen grundar sig också på detta antagande. Kommissionen har preciserat att lämnande, enligt förordning nr 800/2008, av sammanfattande uppgifter om den nationella lagstiftning som är i fråga i de nationella målen, inte kan ersätta en ändamålsenlig anmälan enligt artikel 108.3 FEUF och att Republiken Österrike inte heller har använt det förenklade anmälningsformulär som föreskrivs i bilaga II till förordning nr 794/2004 i enlighet med artikel 4.2 c i den förordningen.
- 48 Utan att det påverkar frågan under vilka förutsättningar en anmälan av en sådan stödordning som den som är i fråga i de nationella målen kan anses ha skett i enlighet med artikel 108.3 FEUF, eftersom denna punkt inte är föremål för förevarande begäran om förhandsavgörande, ska domstolen besvara de frågor som ställts i förevarande mål med utgångspunkt i antagandet att den stödordning som är i fråga i de nationella målen inte har anmälts till kommissionen.

Den första frågan

- 49 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 108.3 FEUF ska tolkas så, att en nationell lagstiftning som ändrar en stödordning genom att minska kretsen av mottagare av dessa stöd, i princip omfattas av den anmälningsskyldighet som föreskrivs i denna bestämmelse.
- 50 Det ska inledningsvis preciseras att frågan avseende denna anmälningsskyldighet ska prövas med förbehåll för möjligheten att den aktuella stödordningen är undantagen från denna skyldighet på grund av tillämpningen av en gruppundantagsförordning, en möjlighet som kommer att behandlas nedan i samband den tredje frågan.
- 51 I förevarande fall, och såsom framgår av punkt 44 i förevarande dom, föreskriver den nationella lagstiftning som är i fråga i de nationella målen en partiell återbetalning av energiskatt som tas ut på naturgas och elenergi, men endast till företag vars huvudsakliga verksamhet bevisats bestå i tillverkning av materiella varor. Enligt denna lagstiftning kan alltså tjänsteleverantörer, såsom Dilly's Wellnesshotel, inte få energiskatter återbetalda.
- 52 Det ska påpekas att den hänskjutande domstolen genom sin första fråga har utgått från antagandet, som för övrigt inte har bestritts i förevarande mål, att kommissionen i beslut 2005/565 underförstått har godkänt den stödordning som föregår den varom fråga är i de nationella målen, enligt vilken såväl produktionsföretag som tjänsteföretag gavs rätt till partiell återbetalning av energiskatt.
- 53 Under dessa omständigheter ska det i detta fall tas hänsyn till detta antagande, oavsett huruvida det är välgrundat, vid besvarandet av denna fråga, vilket medför att den stödordning som föregick den som är i fråga i de nationella målen ska anses utgöra ett befintligt stöd i den mening som avses i artikel 1 b ii i förordning nr 659/1999.
- 54 När det gäller den första frågan i sak erinrar domstolen om att den anmälningsskyldighet som föreskrivs i artikel 108.3 FEUF utgör en grundläggande del av de kontrollsystem som införts genom EUF-fördraget på området för statligt stöd. Inom ramen för detta system är medlemsstaterna skyldiga dels att underrätta kommissionen om alla planer på att vidta eller ändra en stödåtgärd, i den mening

som avses i artikel 107.1 FEUF, dels att inte genomföra en sådan åtgärd förrän nämnda institution har antagit ett slutligt beslut om åtgärden (dom av den 5 mars 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, punkt 56 och där angiven rättspraxis).

- 55 Den berörda medlemsstatens skyldighet att underrätta kommissionen om alla nya stöd preciseras i artikel 2 i förordning nr 659/1999 (dom av den 21 juli 2016, Dilly's Wellnesshotel, C-493/14, EU:C:2016:577, punkt 32).
- 56 Såsom domstolen redan har slagit fast ska sådana åtgärder som har vidtagits efter tidpunkten för EUF-fördragets ikraftträdande och som innebär att stöd inrättas eller ändras anses som nya stöd som omfattas av anmälningsskyldigheten, varvid ändringarna kan avse såväl befintligt stöd som nya planer som kommissionen underrättats om (se, bland annat, dom av den 9 augusti 1994, Namur-Les assurances du crédit, C-44/93, EU:C:1994:311, punkt 13, och dom av den 20 maj 2010, Todaro Nunziatina, C., C-138/09, EU:C:2010:291, punkt 46).
- 57 I artikel 1 c i förordning nr 659/1999 definieras ett nytt stöd som allt stöd, det vill säga stödordningar och individuellt stöd, som inte är befintligt stöd, inbegripet ändringar av befintligt stöd.
- 58 I detta senare avseende definieras en ändring av befintligt stöd i artikel 4.1 i förordning nr 794/2004 som varje ändring, utom ändringar av rent formell eller administrativ art som inte kan påverka bedömningen av stödåtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden.
- 59 Enligt artikel 4.2 c i förordning nr 794/2004 ska en skärpning av kriterierna för tillämpningen av en godkänd stödordning eller en minskning av stödnivån eller av de stödberättigande kostnaderna, i princip anmälas.
- 60 Enligt domstolens praxis ska det vid prövningen av huruvida en åtgärd utgör ett stöd, i den mening som avses i artikel 107 FEUF, bland annat tas hänsyn till den krets av stödmottagare som ska beviljas detta stöd, för att särskilt kontrollera huruvida denna åtgärd är selektiv (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 november 2001, Adria-Wien Pipeline och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, EU:C:2001:598, punkterna 33–36, 40 och 55).
- 61 Av detta följer att en ändring av kriterierna för att identifiera mottagarna av ett stöd inte enbart är en ändring av rent formell eller administrativ art utan är en del vars effekter kan påverka frågan huruvida en åtgärd ska betraktas som stöd, i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF och följaktligen huruvida det är nödvändigt att anmäla detta stöd i enlighet med den skyldighet som föreskrivs i artikel 108.3 FEUF.
- 62 Såsom kommissionen med rätta har anfört ska en kontroll, som denna institution ska utföra efter det att det har gjorts en anmälan med stöd av den sistnämnda bestämmelsen, av ett förslag till ändring av kretsen stödmottagare i en stödordning nämligen inte begränsas till en kontroll av huruvida den berörda ändringen har medfört en minskning av antalet stödmottagare, utan denna kontroll ska bland annat bestå i en bedömning av huruvida ändringen av tillämpningskriterierna efter denna ändring snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion. En förhandsanmälan av en sådan ändring gör det alltså möjligt att kontrollera om så är fallet.
- 63 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den första frågan besvaras enligt följande: Artikel 108.3 FEUF ska tolkas så, att en nationell lagstiftning som ändrar en stödordning genom att minska kretsen av mottagare av dessa stöd, i princip omfattas av den anmälningsskyldighet som föreskrivs i denna bestämmelse.

Den tredje frågan

Den tredje tolkningsfrågans andra del

- 64 Genom den tredje frågans andra del, som ska prövas först, eftersom den avser det tidsmässiga tillämpningsområdet för förordning nr 651/2014, önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida artikel 58.1 i denna förordning ska tolkas så, att stöd som beviljats på grundval av en stödordning, såsom den som är i fråga i de nationella målen, innan nämnda förordning trädde i kraft kan undantas, enligt samma förordning, från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 FEUF.
- 65 Domstolen erinrar inledningsvis om att Europeiska unionens råd enligt artikel 109 FEUF har befogenhet att anta de förordningar som behövs för tillämpningen av artiklarna 107 och 108 FEUF och att fastställa bland annat villkoren för tillämpningen av artikel 108.3 FEUF och vilka kategorier av stödåtgärder som ska vara undantagna från det förfarande som föreskrivs i den sistnämnda bestämmelsen. Det framgår dessutom av artikel 108.4 FEUF att kommissionen får anta förordningar avseende de kategorier av statligt stöd som rådet i enlighet med artikel 109 FEUF har fastställt som möjliga att undanta från förfarandet i artikel 108.3 FEUF (dom av den 5 mars 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, punkt 57 och där angiven rättspraxis).
- 66 Förordning nr 994/98, med stöd av vilken förordning nr 800/2008 senare antogs, antogs således med tillämpning av artikel 94 i EG-fördraget (sedermera artikel 89 EG, nu artikel 109 FEUF) (dom av den 5 mars 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, punkt 58 och där angiven rättspraxis). Sistnämnda förordning upphävdes och ersattes av förordning nr 651/2014, vilken också antogs med stöd av förordning nr 994/98.
- 67 Härav följer att om en stödåtgärd som antagits av en medlemsstat uppfyller de relevanta villkoren i förordning nr 651/2014 kan den medlemsstaten åberopa möjligheten att undantas från sin anmälningsskyldighet oavsett skyldigheten – som åligger medlemsstaterna enligt fördragen och som i likhet med vad som följer av punkt 54 ovan utgör en grundläggande del av kontrollsystemet för statligt stöd – att i förhand anmäla alla planer på att vidta eller ändra en ny stödåtgärd (se, vad gäller förordning nr 800/2008, dom av den 21 juli 2016, Dilly's Wellnesshotel, C-493/14, EU:C:2016:577, punkt 36).
- 68 Å andra sidan framgår det av artikel 58.2 i förordning nr 651/2014 att stöd som inte är undantaget från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 FEUF med stöd av denna förordning eller andra förordningar som antagits i enlighet med artikel 1 i förordning nr 994/98 och som var i kraft tidigare, ska bedömas av kommissionen i enlighet med relevanta rambestämmelser, riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden.
- 69 I detta hänseende, och såsom erinrats om i punkt 30 i förevarande dom, har domstolen i sin dom av den 21 juli 2016, Dilly's Wellnesshotel (C-493/14, EU:C:2016:577), slagit fast att den stödordning som var i fråga i det nationella mål som gav upphov till den domen inte kunde undantas från anmälningsskyldigheten enligt förordning nr 800/2008, eftersom den inte innehöll någon tydlig hänvisning till den förordningen i enlighet med artikel 3.1 i samma förordning. Det framgår av begäran om förhandsavgörande i förevarande mål att den stödordning som var i fråga i det mål som gav upphov till ovannämnda dom även är den som är aktuell i de förevarande nationella målen. Det framgår nämligen av bakgrunden till dessa tvister, vilka beskrivs i punkterna 30–32 samt i punkterna 35 och 36 i förevarande dom, att de överklaganden som den hänskjutande domstolen har att pröva riktar sig mot de avgöranden genom vilka Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen), till följd av domen av den 21 juli 2016, Dilly's Wellnesshotel (C-493/14, EU:C:2016:577), beviljade den återbetalning av energiskatt som begärts av Dilly's Wellnesshotel.

- 70 Den omständigheten att detta system inte kan omfattas av ett undantag enligt förordning nr 800/2008, på grund av att den stödordning som är i fråga i de nationella målen saknar en uttrycklig hänvisning till denna förordning, hindrar inte i sig att nämnda system uppfyller de relevanta villkoren i förordning nr 651/2014, en förordning vilken, såsom framgår av punkterna 9 och 66 i förevarande dom, har upphävts och ersatts av förordning nr 800/2008. Det framgår nämligen av skälen 2–4 i förordning nr 651/2014 att denna förordning, genom ändringen av förordning nr 800/2008, hade som mål att bland annat bättre fastställa på vilka villkor vissa typer av stöd kan anses vara förenliga med den inre marknaden, och utvidga tillämpningsområdet för gruppundantag. Frågan huruvida stöd kan beviljas undantag från anmälningsskyldigheten enligt förordning nr 651/2014 ska således, såsom framgår av både artikel 3 och skäl 6 i nämnda förordning, bedömas med hänsyn till samtliga villkor, både generella och specifika för respektive stödkategori, som anges i den förordningen.
- 71 Vad gäller frågan huruvida de stöd som beviljats på grundval av en sådan stödordning som den som är i fråga i de nationella målen kan undantas från anmälningsskyldigheten enligt förordning nr 651/2014, ska det påpekas att förordning nr 651/2014 och de villkor som föreskrivs i denna förordning, i likhet med förordning nr 800/2008, ska tolkas strikt, eftersom de utgör undantag från huvudregeln att det föreligger en anmälningsskyldighet (se, analogt, dom av den 21 juli 2016, Dilly's Wellnesshotel, C-493/14, EU:C:2016:577, punkt 37).
- 72 Ett sådant förhållningssätt vinner stöd av de i skälen 4 och 5 i förordning nr 994/98 angivna mål som eftersträvas med de allmänna förordningarna om undantag av vissa kategorier av stöd. Även om kommissionen är bemyndigad att anta sådana förordningar för att säkerställa effektiv kontroll av konkurrensreglerna på området för statligt stöd, och att förenkla handläggningen utan att kommissionens kontroll försvagas, har sådana förordningar även som mål att öka insynen och rättssäkerheten. Iakttagandet av de villkor som föreskrivs i dessa förordningar, däribland förordning nr 651/2014, gör det möjligt att säkerställa att dessa mål uppnås fullt ut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 juli 2016, Dilly's Wellnesshotel, C-493/14, EU:C:2016:577, punkt 38).
- 73 I förevarande fall avser de stöd som är i fråga i de nationella målen återbetalning av energiskatt för år 2011 och perioden mellan februari 2013 och januari 2014, medan förordning nr 651/2014, i enlighet med artikel 59 i förordningen, trädde i kraft den 1 juli 2014.
- 74 Såsom framgår av själva rubriken till artikel 58 i förordning nr 651/2014, föreskrivs i denna artikel övergångsbestämmelser för de statliga stöd som avses i dess bestämmelser. I artikel 58.1 i förordning nr 651/2014 föreskrivs till exempel att denna förordning ska tillämpas på individuellt stöd som har beviljats före dess ikraftträdande om stödet uppfyller samtliga villkor i denna förordning, med undantag för artikel 9, varvid denna sista artikel avser skyldigheter i fråga om offentliggörande av och information om stödåtgärder.
- 75 Enligt artikel 2.14 i förordning nr 651/2014 omfattar begreppet individuellt stöd, i den mening som avses i denna förordning, bland annat allt stöd till enskilda stödmottagare som beviljas på grundval av en stödordning. Detta begrepp omfattar även de skattelättnader som sökanden har gjort anspråk på i de nationella målen.
- 76 Av detta följer, enligt ordalydelsen i artikel 58.1 i förordning nr 651/2014, att de stöd som är i fråga i de nationella målen kan undantas från anmälningsskyldigheten enligt denna förordning trots att de beviljats innan förordningen trädde i kraft.
- 77 Denna tolkning är för övrigt förenlig med det mål som eftersträvas med förordning nr 651/2014, nämligen, vilket framgår av skäl 3 däri, att möjliggöra en bättre prioritering av tillämpningen av reglerna om statligt stöd. Såsom framgår av skäl 2 i nämnda förordning, var nämligen översynen av förordning nr 800/2008 en central del i moderniseringen av unionens politik i fråga om statligt stöd,

eftersom denna modernisering innebar en omfattande översyn av de regler som var tillämpliga på statligt stöd och hade, bland sina huvudsakliga mål, som mål att inrikta kommissionens förhandsprövning av stödåtgärder på de fall som hade den största inverkan på den inre marknaden.

- 78 Den tolkning av artikel 58.1 i förordning nr 651/2014 som redovisats i punkt 76 i förevarande dom påverkas inte av det argument som Dilly's Wellnesshotel framfört och enligt vilket nämnda punkt ska tolkas tillsammans med punkterna 2 och 3 i denna artikel. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 53 i sitt förslag till avgörande, kräver artikel 58.1 i förordning nr 651/2014 inte på något sätt att villkoren i övriga punkter i samma artikel ska vara uppfyllda för att artikel 58.1 ska vara tillämplig, eftersom respektive punkt av punkterna 1–4 i denna artikel avser övergångsregler för olika situationer.
- 79 Mot bakgrund av det ovan anförda finner domstolen, i likhet med vad den österrikiska regeringen och kommissionen har gjort gällande, att artikel 58.1 i förordning nr 651/2014 innebär att individuella stöd som beviljats före den 1 juli 2014, såsom stöd som utbetalas på grundval av det system som är i fråga i de nationella målen, undantas från anmälningsskyldigheten, under förutsättning att dessa stöd uppfyller samtliga villkor i denna förordning, med undantag för artikel 9.
- 80 Den tredje frågans andra del ska följaktligen besvaras enligt följande: Artikel 58.1 i förordning nr 651/2014 ska tolkas så, att stöd som beviljats innan nämnda förordning trädde i kraft, på grundval av en sådan stödordning som den som är aktuell i de nationella målen, kan undantas, i enlighet med samma förordning, från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 FEUF.

Den tredje frågans första del

- 81 I den tredje frågans första del hänvisar den hänskjutande domstolen allmänt till de villkor som föreskrivs i förordning nr 651/2014, utan att nämna någon särskild bestämmelse i denna. Det framgår emellertid av själva ordalydelsen i denna fråga och av andra konstateranden i begäran om förhandsavgörande, såsom de som återgetts ovan i punkt 42 i denna dom, att den hänskjutande domstolen har ställt denna fråga för att få klarhet i huruvida villkoret i artikel 44.3 i nämnda förordning är uppfyllt i de nationella målen.
- 82 I synnerhet hänvisas det i den tredje frågans första del till den omständigheten att den nationella lagstiftning som är i fråga i de nationella målen uttryckligen, genom en formel för beräkning, fastställer beloppet för återbetalning av energiskatt, medan det i artikel 44.3 i förordning nr 651/2014 föreskrivs att stödordningar i form av skattenedsättningar ska ske genom en minskning av den tillämpliga miljöskattesatsen eller genom betalning av ett fast ersättningsbelopp eller genom en kombination av dessa två metoder. Även om den hänskjutande domstolen i sin begäran om förhandsavgörande i detalj har redogjort för skälen till att den hyser tvivel om huruvida den stödordning som är i fråga i de nationella målen kan anses uppfylla villkoret i denna bestämmelse, har den uttryckligen angett att den anser att såväl de villkor som föreskrivs i artikel 44.1, 44.2 och 44.4 i förordning nr 651/2014 som de villkor som följer av diverse andra bestämmelser i kapitel I i denna förordning är uppfyllda i de nationella målen.
- 83 Den hänskjutande domstolen ska följaktligen anses ha ställt den första delen av den tredje frågan för att få klarhet i huruvida artikel 44.3 i förordning nr 651/2014 ska tolkas så, att en stödordning, såsom den som är i fråga i de nationella målen, inom ramen för vilken återbetalning av energiskatt uttryckligen fastställs i en beräkningsformel som föreskrivs i den nationella lagstiftning genom vilken denna ordning införs, är förenlig med ovannämnda artikel.
- 84 Det ska i detta hänseende erinras om att det i artikel 3 i förordning nr 651/2014 föreskrivs att bland annat stödordningar och individuellt stöd som beviljas enligt stödordningar ska anses vara förenliga med den inre marknaden, i den mening som avses i artikel 107.2 eller 107.3 FEUF, och ska undantas

från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 FEUF, under förutsättning att dessa stödordningar och dessa stöd uppfyller samtliga villkor i kapitel I i denna förordning och de särskilda villkor för den berörda stödkategorin som anges i kapitel III i denna förordning.

- 85 Bestämmelserna i artikel 44 i förordning nr 651/2014, som ingår i kapitel III i den förordningen, är, i enlighet med vad som framgår av själva rubriken i denna artikel och dess punkt 1, tillämpliga på stöd i form av nedsättning av miljöskatter enligt direktiv 2003/96. Dessa bestämmelser ska alltså anses tillämpliga i de nationella målen, oavsett huruvida villkoren i direktivet faktiskt är uppfyllda vad gäller den stödordning som är i fråga i de nationella målen eller inte, vilket det ankommer det på den hänskjutande domstolen att pröva.
- 86 När det gäller frågan huruvida en sådan stödordning uppfyller villkoren i artikel 44.3 i förordning nr 651/2014 framgår det av det val som unionslagstiftaren har gett medlemsstaterna med stöd av denna bestämmelse – nämligen att medlemsstaterna får föreskriva antingen en minskning av den tillämpliga skattesatsen, en betalning av ett fast ersättningsbelopp eller en kombination av dessa två metoder – att, såsom kommissionen har gjort gällande, denna bestämmelse syftar till att säkerställa att den mekanism för skattenedsättning som används gör det möjligt att på ett transparent sätt avgöra vilken nedsättning av skatten som faktiskt är tillämplig, samtidigt som medlemsstaterna ges ett visst handlingsutrymme när det gäller hur den ska tillämpas.
- 87 I detta avseende framgår det av skäl 64 i förordning nr 651/2014 att medlemsstaterna, för att bättre bevara den prissignal som miljöskatten syftar till att ge företag, bör ha möjlighet att utforma skattenedsättningsordningen baserat på en fördelningsmekanism med ett fast årligt ersättningsbelopp (skatteåterbäring).
- 88 Det ska även påpekas att det angivna målet, det vill säga att säkerställa insyn i systemet för beräkning av skattenedsättningen, ligger i linje med de mål som eftersträvas med förordning nr 651/2014 och som betonats i skälen 3–5 i den förordningen, nämligen att öka insyn i och kontroll av efterlevnaden av reglerna för statligt stöd på nationell nivå och unionsnivå. Detta syfte ingår, såsom framgår av punkt 72 i denna dom, bland dem som generellt eftersträvas i de allmänna förordningarna om undantag av vissa kategorier av stöd.
- 89 I förevarande fall framgår det av de uppgifter som ingetts till domstolen att de skattenedsättningar som utgör stöd som beviljats enligt den stödordning som är i fråga i de nationella målen, grundar sig på en beräkningsformel som fastställs konkret i de nationella bestämmelser genom vilka denna ordning införs. I enlighet med dessa bestämmelser ska energiskatt återbetalas per kalenderår i den mån de totalt överstiger 0,5 procent av värdet av företagets nettoproduktion. I nämnda bestämmelser begränsas dessutom det beloppet som ska återbetalas genom hänvisning till minimiskattenivån enligt direktiv 2003/96. Den nationella myndigheten har för övrigt inte något utrymme för skönmässig bedömning när det gäller beloppet för den skattenedsättning som följer av denna beräkningsformel.
- 90 Enligt denna ordning motsvarar således beloppet av den energiskatt som ska återbetalas antingen av skillnaden mellan hela skattebeloppet och 0,5 procent av värdet av företagets nettoproduktion, eller av skillnaden mellan hela skattebeloppet och de minimiskattenivåer som är tillämpliga på de berörda energikällorna. Bland dessa två beräkningsmetoder används den som leder till den lägsta återbetalningen av energiskatt.
- 91 Av detta följer att den nationella lagstiftning som är i fråga i de nationella målen, enligt den beräkningsformel som föreskrivs däri, fastställer två potentiella reducerade skattesatser för miljöskatt och vilken av dem som ska tillämpas för varje stödmottagande företag. En sådan beräkningsformel gör det inte möjligt för de nationella myndigheterna att fritt bestämma storleken på den skatt som företaget faktiskt ska erlägga, eftersom detta belopp motsvarar det belopp som skattemyndigheterna håller inne efter det att återbetalningen har skett.

- 92 Domstolen delar därför kommissionens bedömning att var och en av de alternativa beräkningar som den beräkningsformel som föreskrivs i den nationella lagstiftning som är i fråga i de nationella målen består i (se punkterna 89 och 90 ovan) innebär en nedsättning av den tillämpliga miljöskattesatsen, i den mening som avses i artikel 44.3 i förordning nr 651/2014. Inom ramen för den första av dessa beräkningsmetoder minskar nämligen den tillämpliga skattesatsen till 0,5 procent av värdet av det stödmottagande företagets nettoproduktion, medan den tillämpliga skattesatsen, inom ramen för den andra beräkningsmetoden, faktiskt sätts ned till den minimiskattenivå som är tillämplig på den berörda energikällan.
- 93 Domstolen konstaterar följaktligen att en sådan stödordning som den som är i fråga i de nationella målen grundar sig på en av de särskilda mekanismer för nedsättning av miljöskatter som föreskrivs i artikel 44.3 i förordning nr 651/2014, vilket innebär att villkoret i denna bestämmelse ska anses vara uppfyllt.
- 94 Denna bedömning påverkas inte av den omständigheten att det i den nationella lagstiftning som är i fråga i de nationella målen föreskrivs en beräkningsformel som ger upphov till två olika reducerade skattesatser, eftersom denna lagstiftning, såsom framgår av punkterna 89–91 i förevarande dom, även gör det möjligt att fastställa vilken av dessa båda skattesatser som faktiskt ska tillämpas i ett konkret fall, varför förekomsten av två skattesatser alltså inte påverkar det mål som eftersträvas med artikel 44.3 i förordning nr 651/2014 och som beskrivits i punkterna 86 och 87 i förevarande dom.
- 95 Mot bakgrund till det ovan anförda ska den tredje frågans första del besvaras enligt följande: Artikel 44.3 i förordning nr 651/2014 ska tolkas så, att en stödordning, såsom den som är i fråga i de nationella målen, för vilken beloppet för återbetalning av energiskatt uttryckligen fastställs i en beräkningsformel som föreskrivs i den nationella lagstiftning genom vilken denna ordning införs, är förenlig med nämnda artikel.

Den andra frågan

- 96 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i vilka konsekvenserna blir i de nationella målen för det fall att domstolen skulle finna att en stödordning, såsom den som är i fråga i dessa mål, borde ha anmälts i enlighet med artikel 108.3 FEUF, vilket innebär att de stöd som beviljats på grundval av denna ordning ska anses vara olagliga.
- 97 Av svaren på den första och den tredje frågan framgår att stöd, oaktat den principiella skyldigheten att underrätta kommissionen enligt artikel 108.3 FEUF när det gäller en sådan stödordning som den som är aktuell i de nationella målen, som beviljats enligt denna ordning under de aktuella perioderna i dessa tvister är undantagna från nämnda skyldighet enligt artikel 3 i förordning nr 651/2014, i den mån samtliga villkor i kapitel I och i artikel 44 i nämnda förordning är uppfyllda, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.
- 98 Följaktligen saknas anledning att besvara den andra frågan.

Rättegångskostnader

- 99 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

- 1) **Artikel 108.3 FEUF ska tolkas så, att en nationell lagstiftning som ändrar en stödordning genom att minska kretsen av mottagare av dessa stöd, i princip omfattas av den anmälningsskyldighet som föreskrivs i denna bestämmelse.**
- 2) **Artikel 58.1 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 [FEUF] ska tolkas så, att stöd som beviljats innan nämnda förordning trädde i kraft, på grundval av en sådan stödordning som den som är aktuell i de nationella målen, kan undantas, i enlighet med samma förordning, från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 FEUF.**
- 3) **Artikel 44.3 i förordning nr 651/2014 ska tolkas så, att en stödordning, såsom den som är i fråga i de nationella målen, för vilken beloppet för återbetalning av energiskatt uttryckligen fastställs i en beräkningsformel som föreskrivs i den nationella lagstiftning genom vilken denna ordning införs, är förenlig med nämnda artikel.**

Underskrifter